

saadan Udsigtning, som senere er skeet. Men mod denne Sjendsgjærning, at Fællesforfatningen efter Holsteens Udsøndring alligevel bestaaer i fuldstændig retsgyldig Kraft for Kongeriget og Slesvig, er det, siger jeg, at Alt, hvad der er sjendtlighedsindet mod Danmark, har rettet sine Angreb, vel vidende, at det er den første egentlige konstitutionelle Forbindelse, der er tilveiebragt mellem disse to Dele af Danmarks Rige, og vel vidende, at hvis det kunde lykkes at faae den knækket, vilde det beroe paa Omstændigheder, over hvilke vi ikke ere Herrer, om den nogensinde vilde kunne knyttes igjen. Jeg skal kun udtale den personlige Mening, at hvis det skulde lykkes at faae Fællesforfatningen knækket, det da ikke bliver Rigsdagen, men ganske andre Magter, der blive dens Arvinger, og hvis det skulde indtræde, at Rigsdagen atter indtraaede i fuld Myndighed, saaledes som den havde den før Fællesforfatningens Indførelse, ogsaa i Fællesanliggender, da vilde Udsigten til at faae Grundloven udvidet til Slesvig gennem det Forbehold, der iøvrigt ogsaa i Formen er strinlagt ved Fællesforfatningens Indførelse, og som det aldrig er lykkedes at bringe videre, end til at være en blot Paastand, være meget ringe; det vilde derimod ganske sikkert i Fremtiden føre til et souverænt Slesvig ved Siden af et souverænt Danmark, med andre Ord Fornhelsen af Koeskildesystemet i Forbindelse med andre skæbnesvangre og forbærrelige Følger. Det er derfor meget rigtigt og klogtigt af Danmarks Regering, at de have rettet alle deres Bestræbelser paa at faae den Sætning gjort gjældende, at efter Holsteens Udræbelse af Fællesforfatningen er denne ophørt at være lovlig. Jeg skal ikke tale om, hvorvidt man gennem Rigsraadet har kunnet skilte nogen lignende Tanke; jeg vil kun sige, at det er min Overbeviisning, at den ikke vilde være kommen frem andesteds, naar der ikke var givet Signal i selve Landet. Men vist er det, at fra andre Dele af Monarkiet, fra Folk, der følge ganske andre Veie, end vi kunde ønske at følge, er den med stor Styrke gjort gjældende, og det er først, efterat Forbundet flere Gange havde udtalt sig under Forudsaetning af Fællesforfatningens lovlige Bestaaen, at den Paastand omfider er dukket op,

ligesom det er en sørgelig Sjendsgjærning, at den har fundet Medhold paa et Sted, hvor man ikke havde Grund til at frygte derfor. Det manglede derfor blot, at den hele Række af sjendtlige Bestræbelser skulde finde Medhold eller kun et Stik af Medhold fra den danske Rigsdags Side, for at gjøre vor Stilling i Sandhed fortvivlet, og hvis de ærede Medlemmer have troet at maatte udtale, at vor Stilling meget betydelig er forværret ved senere Begivenheder, for hvilke jeg dog ikke antager, at det er Meningen at læste Ansvar paa den danske Regering, forekommer det mig, at Dieblilket ikke kunde være slettere valgt til at give endogsaa kun et Paaflud til at sige, at hos det danske Folk var der deelte Meninger om Fællesforfatningens lovlige Bestaaen. Jeg skal for mit Vedkommende erklære, at hvis en Beslutning som den foreslaaede overhovedet kunde tages, og dernæst blev tagen, vilde af de Angreb, der ere gjorte paa vor hele Politikk og Tilstand, meget faa have faa meget at støtte sig til som det, der støttede sig hertil.

Ung: De ærede Forslagsstillere have oprindelig opfordret mig til at undertegne deres Forslag. Jeg har vægret mig derved, deels af personlige, deels af politiske Grunde. De personlige Grunde vedkomme nærmest mig selv, de politiske falde sammen med, hvad der er blevet htvret af flere foregaaende ærede Talere. Jeg troer ikke, at nogen Fortolkning nytter, naar klære, thdelige Ord angibe den bestemte Mening. Man kan ikke see bort fra Noget, der ikke er i Kraft, der ikke er til. I det Dieblil, man seer bort fra Forbeholdet, seer man bort fra, at Forbeholdet er traadt i Kraft. Anderledes kan dette Endringsforslag ikke forstaaes, og den ærede Forslagsstillers Forklaring kommer vel i Rigsdagsstribenden, men den læses ikke af nogen stor Kreds, og navnlig gaaer den ikke ud i Verden tilligemed Forslaget selv, som Telegrafen snart vil bringe hen til alle de Steder, hvor det kan vække Fornøielse. Det kan ikke nytte, at de Herrer sige, at Fællesforfatningen staaer ved Magt for Tiden. Naar de affatte Endringsforslaget saaledes, som det foreligger, vil man læse deri, at Fællesforfatningen egentlig er bortfalden, og at Forbeholdet